

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC** ,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
sub nr...din....

Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice , a fost sesizat de Activitatea de Inspecție fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală prin adresa nr., înregistrată la D.G.F.P. sub nr. , asupra contestației formulată de **SC X** cu sediul în , str., județul....

SC X formulează contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice nr. , obiectul contestației, îl constituie **Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr. din 22.10.2007** emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. din 22.10.2007.

Societatea contestă suma totală de lei, stabilită prin Decizia de impunere nr./ 22.10.2007 reprezentând:

- lei – taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice , este legal investit cu soluționarea contestației.

I. SC X contestă obligațiile stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. 22.10.2007, emisă în baza Raportului de Inspecție fiscală nr./ 22.10.2007, în sumă totală de lei (lei TVA stabilită suplimentar și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar), de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice , Activitatea de Inspecție fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală , invocând următoarele motive:

Contestatoarea arată că activitatea pe care o desfășoară se face în baza contractului de import – export și comision nr.01.01.2003 încheiat între SC Y SRL Italia în calitate de beneficiar, SC Z SRL în calitate de coordonator și producător și **S.C. X** în calitate de producător.

În același context contestatoarea arată că derularea operațiunilor între cele trei societăți amintite mai sus, se desfășoară astfel:materia primă este transportată de către firma italiană în România la sediul societății SC Z care prelucrează materia primă în beneficiul firmei din Italia, după care bunurile sunt trimise pentru prelucrări la sediul contestatoarei

respectiv **S.C. X**. Produsele finite rezultate sunt trimise înapoi către SC Z , de unde sunt transportate în Italia la beneficiar , respectiv SC Y SRL Italia.

Contestatoarea consideră că, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată activitatea pe care o desfășoară în România nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată invocând următoarele motive:

- transportul materiei prime în România nu este "o achiziție intracomunitară asimilată în România" în condițiile art.128, alin.(12), coroborat cu art.130¹, alin.(2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare iar SC Z nu are obligația de a plăti TVA pentru materia primă sosită din Italia.

- efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către SC Z în beneficiul firmei din Italia reprezintă o prestare de servicii ce are loc în Italia, stat care i-a acordat codul de înregistrare în scopuri de TVA societății SC Y SRL , cod pe care această societate l-a transmis societății SC Z. Produsele finite transportate în afara României, ulterior prelucrării de **S.C. X SRL** în beneficiul firmei SC Y Italia , reprezintă o prestare de servicii ce are loc în Italia, stat care i-a transmis și ei codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art.133, alin 2, lit.h, pct.2 prima liniuță din Codul fiscal.

- condiția privind transportul bunurilor prelucrate în afara României este îndeplinită chiar dacă bunurile se opresc temporar la locația lui **S.C. X**

- transportul în Italia a produselor prelucrate în România este un nontransfer de bunuri în România, din perspectiva firmei italiene, conform art.128, alin. (12), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În temeiul celor prezentate mai sus, contestatoarea consideră că locul prestării serviciilor de către SC X este în Italia și în consecință ea nu are obligația de a colecta și plăti TVA pentru serviciile prestate, solicitând anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată Nr./22.10.2007 și exonerarea de la plata sumei de lei.

Argumentația juridică a contestatorului :

- art.133, alin.(2), lit.h), pct.2, prima liniuță din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare

- art.128, alin2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- art.130¹, alin 2, lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr./22.10.2007, care a stat baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./22.10.2007, organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. , Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală nr.1, au constatat următoarele:

Verificarea s-a efectuat în baza adresei nr./04.10.2007, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii , înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./04.10.2007.

Inspecția fiscală efectuată a cuprins perioada 01.05.2006 – 31.08.2007.

În perioada 01.01.2007-31.08.2007, contestatoarea deși a obținut venituri din "Fabricarea altor articole de îmbrăcăminte" pe care le-a livrat către SC Z, nu a colectat TVA la veniturile realizate, considerând că efectuează prestări de servicii care concură la realizarea produselor destinate livrărilor intracomunitare, aceasta ca urmare a faptului că SC Z, își desfășoară activitatea în baza unui contract încheiat cu o societate dintr-un stat comunitar.

În baza documentelor puse la dispoziție (contractul încheiat cu SC Z și facturile emise de către aceasta) de către contestator, organele de inspecție fiscală au constatat că

operațiunile derulate între **SC X** și SC Z SRL reprezintă prestări de servicii efectuate către un beneficiar român și intră sub incidența art.133, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere faptul că, operațiunile realizate de contestatoare sunt operațiuni impozabile în România în conformitate cu prevederile art.126, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă perioadei 01.01.2007-31.08.2007.

Pentru diferența de taxă pe valoare adăugată stabilită în plus, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere conform art.119 și art.120 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, în sumă de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată se rețin următoarele:

În fapt, verificarea la **SC X**, s-a efectuat în baza adresei nr.04.10.2007, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./04.10.2007.

Inspecția fiscală a cuprins perioada 01.05.2006 – 31.08.2007.

Urmare a verificărilor efectuate s-a constatat că **S.C. X**, pentru perioada 01.01.2007-31.08.2007, a realizat venituri din "Fabricarea altor articole de îmbrăcăminte", pe care le-a facturat către SC Z, fără a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă, considerând că efectuează prestări de servicii care concură la realizarea produselor destinate livrărilor intracomunitare.

În baza documentelor puse la dispoziție de către contestatoare, organele de inspecție fiscală au constatat că operațiunile derulate între **SC X** și SC Z reprezintă prestări servicii efectuate către un beneficiar român și intră sub incidența art.133, alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Astfel se reține, că **SC X**, desfășoară prestări de servicii reprezentând operațiuni în procesul de fabricare a unor articole de îmbrăcăminte pe care le facturează către S.C. Z (societate care emite factură pentru serviciile prestate beneficiarului extern), fără a colecta taxa pe valoare adăugată aferentă livrărilor către S.C. Z, considerând că efectuează prestări de servicii care concură la realizarea produselor intracomunitare.

În aceste condiții, organele de inspecție fiscală, constatând că societatea a încălcat prevederile art.133, alin.(1) și art.126, alin.(1), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la colectarea taxei pe valoare adăugată pentru veniturile realizate de către **S.C. X** aferente livrărilor către S.C. Z, pentru perioada 01.01.2007-31.08.2007, stabilind diferența de taxă pe valoare adăugată suplimentară de plată în sumă de lei, iar pentru neachitarea în termen a acesteia au calculat fiscală, republicată, în sumă de lei.

În contextul celor prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr./22.10.2007, au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./22.10.2007, stabilind în sarcina **S.C. X** un debit în sumă totală de lei, reprezentând:

- lei – taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar

În drept,

Referitor la suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată, necolectată de **SC X**, aferentă prestărilor de servicii facturate către **SC Z**, sunt incidente prevederile art. 126, alin.(1); art.129, alin.(1); art.133, alin.(1), art.137, alin.(1), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care precizează :

“art. 126

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);”

„ art. 129

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.”

” art.133

(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.”

“ art.137 (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni; “

Din analiza textelor mai sus menționate, constatările organelor de inspecție fiscală prezentate în Raportul de inspecție fiscală nr./22.10.2007, se reține faptul că operațiunile desfășurate de **S.C. X** către **S.C Z**, **reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România** – statul în care serviciile sunt prestate efectiv, este o operațiune impozabilă și intră în sfera de aplicare a taxei pe valoare adăugată, operațiune taxabilă, fapt pentru care societatea avea obligația colectării taxei pe valoare adăugată.

Referitor la argumentul contestatoarei potrivit căreia **locul prestărilor de servicii este în Italia și nu în România**, astfel că nu se impunea colectarea taxei pe valoare adăugată, invocând în acest sens art.133, alin 2, lit.h, pct.2 prima liniuță din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu schimbă constatările organelor de inspecție fiscală, deoarece la **art.25, alin(3) din Ordinul nr. 2.221/22.12.2006** pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate, prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale se precizează:

„Efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de catre C în beneficiul lui B reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România, acolo unde serviciile sunt efectiv prestate în condițiile art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuța din Codul fiscal”.

În contextul de mai sus, efectuarea de lucrări asupra bunurilor mobile corporale de către **S.C. X (C)** în beneficiul **SC Z (B)** **reprezintă o prestare de servicii ce are loc în România** acolo unde serviciile sunt efectiv prestate în condițiile art. 133 alin. (2) lit. h) pct. 2 prima liniuța din Codul fiscal.

Față de cele prezentate, se reține că organele de inspecție fiscală au procedat corect la colectarea taxei pe valoare adăugată aferentă prestărilor de servicii facturate de **S.C. X** către SC Z SRL pentru perioada 01.01.2007-31.08.2007, stabilind taxa pe valoare adăugată suplimentară de plată în sumă de lei, drept pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere urmează să fie respinsă ca neântemeiată.

2. Referitor la majorări de întârziere, sunt incidente prevederile art.120, din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată care prevede :

”alin.(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

alin.(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată, în sumă de lei, stabilite prin Decizia de impunere nr./22.10.2007, emisă în baza Raportul de inspecție fiscală nr./22.10.2007, se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată, în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoare adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, **S.C. X**, datorează și suma de lei, cu titlu de majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, drept pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere urmează să fie respinsă ca neântemeiată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 126, alin.(1); art.129, alin.(1); art.133, alin.(1); art.137, alin.(1), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; art.25, alin. (3) din Ordinul nr. 2.221/2006 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a masurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate, prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale; art.120 alin.(1), alin.(7) și art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca **neântemeiată** a contestației formulată de **S.C. X**, pentru suma totală de lei reprezentând obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere nr./ 22.10.2007, astfel :

- lei taxa pe valoare adăugată de plată
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată de plată.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale, în termen de 6 luni, la Tribunalul

DIRECTOR EXECUTIV,